

stor tillid til alle i Justitsministeriet, også til chefen – at der efter aftale med Københavns Politi på Asbjørn Jensens initiativ blev foretaget ekstra afhøringer af en række politifolk, herunder af centrale politiledere, via Rigspolitiets rejsehold. Disse politifolk er altså afhørt både af Københavns Politis kriminalkommissær og af en kriminalkommissær fra rejseholdet.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen vi mangler jo stadig væk det definitive svar på spørgsmålet om, hvem der afhørte politidirektøren. Hvem afhørte politidirektøren om de ledelsesmæssige dispositioner, han selv havde deltaget i den pågældende aften? Gjorde han det selv? Eller var der en fra Rigspolitiets rejsehold, der gjorde det?

Det, jeg prøver på at forklare hr. Helge Adam Møller, er jo lige præcis, at dér ser vi uhensigtsmæssigheden i at lade Københavns Politi afhøre Københavns Politi sat på spidsen.

Formanden:

Så er vi vist fremme ved justitsministeren.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne slå fast, at baggrunden for det lovforslag, jeg har fremsat, er den kritik af Asbjørn Jensens undersøgelse af Nørrebro sagen, som Folketingets Ombudsmand har givet udtryk for i redegørelse nr. 2 af 29. januar 1996.

Det kan i og for sig også være et svar til fru Ulla Tørnæs og andre, der har været inde på, om der vil vise sig noget nyt, om der kan komme noget nyt frem.

Jeg kan i hvert fald sige, at ombudsmanden i sin udtalelse har sagt, at hvis det havde været gjort på en anden måde, ville det ikke have efterladt væsentlige ubesvarede spørgsmål, f.eks. vedrørende den øverste politiledelses eventuelle ansvar eller vedrørende skudepisoden på Sankt Hans Torv. Så ombudsmanden antyder i hvert fald, at det er muligt, at der kan komme noget nyt frem ved at foretage en ny undersøgelse.

Ombudsmanden peger også på det ønskelige i at få afklaret spørgsmålet vedrørende uvildighed: Hvorfor undersøgte Københavns Politi polititjenestemænd fra Københavns Politi?

Og for det tredje siger ombudsmanden, at det er væsentligt at få undersøgt, hvilke kontakter der har været mellem undersøgeren og de undersøgte myndigheder.

Så ombudsmanden peger altså på en række ting, som han finder at det er væsentligt at få belyst.

Med hensyn til spørgsmålet om Politiets Efterretningstjeneste skal udlevere oplysninger vedrørende det her, kan jeg sige, at det skal Politiets Efterretningstjeneste. Den skal udlevere det materiale, hvor der er oplysninger om de konkrete begivenheder, der skete, så man kan få en belysning af dem.

Det vil sige, at alle de ting, der ikke har været offentliggjort – det er i øvrigt meget, meget lidt – vil blive tilstillet kommissionen, hvis den beder om det.

Det materiale, der har intern karakter, skal vedblivende have intern karakter, men undersøgelseskommissionen skal have det materiale, den finder at den har brug for. I øvrigt er det undersøgelseskommissionen selv, der bestemmer, hvem der skal afhøres, og hvordan den tilrettelægger sit arbejde.

Fru Margrete Auken stillede mig også et par konkrete spørgsmål. I øvrigt må jeg sige, at det var sjældent pæne ord, og dem må jeg hellere takke for.

Men jeg vil sige, at det er det samlede begivenhedsforløb, der kan beskrives af undersøgelseskommissionen.

Og udpegningen af medlemmerne er foretaget på en måde, der skulle sikre den størst mulige uafhængighed, og det er sådan – som det også er anført i bemærkningerne til lovforslaget på side 5 – at indstillingerne vedrørende, hvem det skal være, er offentligt tilgængelige, og jeg skal nok sikre, at der går nogle dage mellem indstillingerne og udpegelsen, men da kommissionen netop skal være så uafhængig som muligt, mener jeg ikke, det er noget, man behøver bruge tid på at sunde sig på.

Det, der er spørgsmålet, er, om der foreligger inhabilitet eller der ikke foreligger inhabilitet, og det skal Advokatrådet, fakultetet og instituttet selv tage stilling til, men så bliver navnene offentliggjort, og så går der et mindre tidsrum, hvor de er kendt, og så kan medlemmerne blive udnævnt.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at med hensyn til spørgsmålet om udspørgere er det en klar forudsætning, at medlemmerne af kommissionen er enige i, hvem det skal være. Der bliver ikke nogen udspørgere, som kommissionen ikke godkender eller ønsker til det job.

Hr. Søren Søndergaard var også inde på spørgsmålet om vidnepligt, og dér kan jeg sige,